

[Kofod-Svendsen]

jeg meget vanskeligt ved at se at der ligger nogen positive hensigter bag ved.

Jeg tror, det er klart, at vi under ingen omstændigheder kan medvirke til gennemførelsen af dette forslag, men vi kan i allerhøjeste grad medvirke til, at man fokuserer på konflikten, på undertrykkelsen i Afghanistan.

Der er bestemt ting at drøfte vedrørende Mellemøstensituationen. Jeg må sige, at den nuværende regeringsleder i Israel, Peres, har udtrykt vilje til at løse problemerne på en helt anden måde end udenrigsminister Shamir, hvad mit parti hilser med glæde. Tiden tillader ikke, at jeg går ind i en detaljeret behandling af den konflikt. Vor afvisning af nr. B 44 er helt klar.

Jeg må sige, at jeg har noget mere sympati for nr. B 45 end for nr. B 44. Nu er udgangspunktet selvfølgelig også det dårligst tænkelige, når jeg skal vurdere nr. B 45. Jeg har noget sympati for målsætningen, men jeg synes, at det er overraskende midler, VS vil anvende. Det er, som om man her skal ind i en konfrontation med bl.a. en række afrikanske lande. Det kan være nødvendigt, men det er igen måden, man vil gøre det på.

Jeg mener bestemt, at der må flere informationer om det, der sker med det eritreanske folk. Her kan vi ikke yde nok, som det bl.a. blev omtalt af ordføreren for det radikale venstre. Vi kan gå både gennem det nordiske samarbejde og gennem EPS. Her synes jeg at vi må optrappe vores indsats.

Jeg har igen vanskeligt ved at se, at det, der er lagt frem her, vil levere et positivt bidrag, men jeg vil gerne sige, at intentionerne er anderledes positive, og vi vil gerne under udvalgsarbejdet se på, om man kan finde en udformning, så vi kan hjælpe det eritreanske folk. Det medvirker vi gerne til, men den vej, der er anvist her, finder vi ikke er den rigtige.

Poulsgaard (FP):

Jeg synes ærlig talt, at udenrigsministeren sagde nogle bevingede ord – det er måske så meget sagt – i hvert fald noget rigtigt, da han indledte med at skælde ud på VS for dette forslag. Det er helt fantastisk, hvad vi skal spilde tid på herinde.

Når man tænker på, hvad udenrigsministeren sagde, og hører de lange indlæg, der

kommer fra ordførerne, så er det, ligesom man får det indtryk: vi skal søreme vise hele verden, hvor kloge vi er, og hvor god forstand vi har på udenrigspolitik. Vor viden skal i hvert fald ikke gå i glemmebogen.

Hvad vil man med al den snak, man præ-senterer? Ikke en tøddel kommer der ud af det. Det er, som det ganske rigtigt blev sagt, fuldstændig spild. Og så får vi at høre, at vi har nogle kloge politikere. Ser man på resultatet af indsatsen, er det ikke sikkert, at det er den mening, befolkningen har.

Vi kan ikke støtte nogen af forslagene.

Albrechtsen (VS):

Denne debat har vist, at de fleste partier anerkender, at der her er tale om problemer, som der i folketinget i den kommende tid skal sættes mere fokus på. Jeg synes, at alle må kunne være enige om, at det er en gavnlig ting, at vi fik taget fat på disse temaer.

Udenrigsministerens indledning må skyldes et øjebliks ophidselse; jeg ved ikke, om han har særlige grunde til at være sur på VS i dag, men jeg vil vælge at se bort fra den bemærkning.

Jeg er lidt ked af, at debatten har fået et forløb, hvor man godt kan få en fornemmelse af, at der er en vis tendens til, at man vil holde hånden over det, Israel foretager sig i de områder, de har besat, hvorimod beredvilligheden til at kigge på de andre områder er større. Jeg håber, at partierne i praktisk gerning får lejlighed til at dementere det indtryk, debatten på det punkt godt kunne give anledning til.

Da der er nogle, især fra den borgerlige lejr, der så stærkt har kritiseret sammenkædningen, vil jeg sige, at den for VS ikke er nogen betingelse for at medvirke til en gennemførelse af dele af beslutningsforslaget vedrørende Afghanistan og Israel. Jeg synes, der er gode argumenter for sammenkædningen, det vil jeg vende tilbage til, men det er ingen betingelse. Jeg vil spørge de borgerlige ordførere, om det kan lette sagen med hensyn til i det mindste hurtigt at få sat noget i værk, når det gælder Afghanistankonflikten.

Udenrigsministeren sagde, at det er vigtigt med et politisk pres, men at en kommission vil give en hel masse vanskeligheder. Bl.a. vil Sovjetunionen ikke tillade kommissionen at komme ind i Afghanistan.